حق با شماست

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۲۱۴۲

#تناقض_تردد

علیزاده از تهران:

با این شکل از مدیریت کرونا، وضعیت نامناسب امروز اتفاق عجیب و دور از انتظاری نیست. با این‌که محدودیت تردد از ساعت ۱۰ شب به بعد در شهر برقرار می‌شود اما مراسم قانونی در ساعات پایانی شب برقرار است. این تناقض چه معنایی دارد؟ یا این محدودیت تردد لغو شود که مردم تا به این اندازه دچار دردسر نشوند یا این‌که اجازه فعالیت به هیچ فعالیتی ندهیم.

#سهام_عدالت

بدیع از سمنان:

روند دریافت وام سهام عدالت چگونه است؟ کاش کمی بیشتر درباره روش اقدام برای دریافت وام توضیح داده شود تا دارندگان سهام نسبت به راه و روش دریافت این وام آگاه شوند.

تعطیلی_مشاغل

اسماعیل‌زاده از تهران:

تعطیل‌کردن مشاغل برای کنترل کرونا خیلی خوب است اما آیا مسوولان فکری برای خانواده‌هایی که امرارمعاش‌شان دچار اختلال شده است کرده‌اند؟ وامی برایشان در نظر گرفته شده؟ به تسهیلات خاصی فکر شده است؟ به نظر خیلی خنده‌دار است که بدون در نظر گرفتن عواقب این تصمیم، چنین اتفاقی عملی شود.

#تردد_ممنوعیت

جهانگیری از تهران:

برخی از خیابان‌های شهر در ساعات منع تردد بسیار پررفت و آمد است و انگار معنای از محدودیت به خودش ندیده است. شلوغی برخی از خیابان‌ها در ساعات ممنوعیت تردد نشان می‌دهد که مردم خیلی توجهی به این طرح ندارند و روند جریمه‌شدن هم در این طرح، آن‌طور که باید جدی نیست. به نظر من بهتر است کمی سختگیرانه‌تر عمل شود.

#مسافر_کرونا

محمدی از شیراز:

با وجود الزام به استعلام مسافران مبتلا به کرونا در سفر با وسایل نقلیه عمومی اما آژانس‌های مسافرتی هنوز به سامانه‌ای که این بیماران را شناسایی کند، دسترسی ندارند و بدون استعلام، خدمات سفر می‌فروشند.

#سفره_رمضان

فراهانی از تهران:

خرید چند قلم از اساسی‌ترین مایحتاج سفره‌های ماه رمضان برای خانواده‌ها مبلغی قابل توجه محسوب می‌شود که با درآمد معمول یک خانواده متوسط همخوانی ندارد. بهتر نیست شرایط اقتصادی حداقل در ماه مبارک کمی توسط مسؤولان مدیریت شود.

بارگیری محصول پیاز کشاورزان کرمانی توسط نیروهای جهادی برای انتقال به بازارهای پایتخت/ عکس: جام جم

جهاد به نفع کشاورزان کرمانی

گروه جهادی نورالرضا(ع) برای جلوگیری از نابودی ۶۰ هزار تن پیاز کشاورزان جنوب کرمان در حال خرید و عرضه مستقیم محصول به بازار است

۱۶

افطار سر سفره خدا

فعالیت گروه‌های جهادی در ماه رمضان هر سال درخشان‌تر از دیگر روزهای سال می‌شود

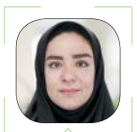

نرگس خانعلی‌زاده

جامعه

ماه رمضان، همه چیزش فرق می‌کند. از حال و هوای شهر و حال دل آدم‌ها تا شکل و شمایل فعالیت گروه‌های جهادی؛ رسم و آدابی که نه فقط مخصوص به امسال و سال گذشته باشد که تا بوده همین بوده است. انگار که رمضان، کمک‌های مومنانه‌ای بیشتر از همیشه می‌طلبد و این واقعی‌ترین تصویر این روزهای گروه‌های جهادی سراسر کشور است. آدم‌هایی که هر کاری می‌کنند تا نکند روزه‌داری، سر بدون افطار بر بالین بگذارد و بدون سحری، صبحش را شروع کند؛ که نکند سفره افطارشان خالی از نان و خرما باشد. خوبی‌اش این است که اقدامات‌شان محدود به سفره و طعام نمی‌شود و انگار رمضان را همان شنبه‌ای می‌بینند که قرار است همه کارهای خیر و خوب از آن روز شروع شود؛ از آن شنبه‌های واقعی. آنقدر که با شروع اولین روز از این ماه مبارک، خیلی از گروه‌های جهادی هم فعالیت‌هایشان را شروع کرده‌اند و امروز و با گذشت چندین روز از ماه رمضان، کلنگ ساخت خانه‌ای در روستایی دورافتاده خورده است، مبلغ رهن خانه‌ای برای یک خانواده جمع‌آوری شده، نان خیراتی در تنورها پخته شده و گوسفندانی برای تامین بسته معیشتی قربانی شده‌اند؛ البته که این همه آن چیزی نیست که این روزها و در فاصله بین افطار تا سحر توسط گروه‌های جهادی در کوچه‌پس‌کوچه‌های شهر رقم می‌خورد.

سحری گرم

ماه رمضان سال گذشته، اولین رمضانی بود که اعضای یکی از قرارگاه‌های جهادی مستقر در استان همدان، ماه را بدون حاج‌قاسم ولی با نام او شروع می‌کردند. آنها در نیمه‌های شعبان سال گذشته و درست در زمانی که شیوع کرونا شدت بیشتری پیدا کرده بود، شروع به شناسایی مناطق مستضعف در همدان کردند و نتیجه این جست‌وجوها، شناسایی ۳۰۰ خانواده‌ای بود که نیاز به حمایت بیشتری برای زندگی بهتر داشتند و همین اتفاق هم افتاد. مرتضی قلری، مسؤول قرارگاه جهادی شهید حاج قاسم سلیمانی از فرم‌هایی می‌گوید که تک به تک برای اعضای این خانواده‌ها تهیه شد تا مبادا در حین خدمت‌رسانی، کسی و خانواده‌ای از قلم بیفتد. حالا آن فرم‌ها و آن خانواده‌ها، به‌علاوه چند خانواده مستضعف ساکن در مناطق حاشیه‌ای همدان شده‌اند و رمضان امسال، همه توجه اعضای قرارگاه حاج قاسم سلیمانی به آنهاست: «همه هم و غم امسال‌مان، تهیه و توزیع غذای گرم برای افطار و سحری این خانواده‌هاست؛ خانواده‌هایی که نکند به‌دلیل دسترسی نداشتن به مواد غذایی مناسب، از روزه‌شان جا بمانند.» حالا این خانواده‌ها، ماه رمضان امسال و دم‌دم‌های اذان مغرب و اذان صبح، گوش به زنگ در خانه هستند که جوان‌هایی با نام و یاد حاج قاسم، غذای گرم آن وعده‌شان را به دست‌شان بدهد. جریانی که در ماه رمضان امسال با چنین شکل و شمایلی رخ می‌دهد اما قرار است در دیگر ماه‌های سال هم این خانواده‌های شناسایی‌شده، اولویت اول برای نیروهای کار در کارآفرینی‌های روستایی و محلی باشند. آنقدری که شاید برای ماه رمضان سال دیگر، از لیست نیازمندان غذای گرم بیرون آمده باشند. اما آقای قلری از روز میلاد امام حسن مجتبی هم می‌گوید؛ روزی که قرار است جشن بزرگی برای همه این خانواده‌ها برگزار شود تا شیرینی و حال خوشی که ماه رمضان برای مومنان به ارمغان می‌آورد در نیمه این ماه، بیشتر از دیگر روزها برایشان تصویر شود.

سقفی بسازم

در مناطق حاشیه‌ای شهر، خانه‌هایی است که سقف‌شان وقت باران چکه می‌کند و وقت باد و توفان، گرد و خاک به داخل خانه درز پیدا می‌کند؛ خانه‌هایی که سرویس‌های بهداشتی و نظافت به شکل و شمایل مرسوم برایشان معنا ندارد؛ در ورود و خروج خانه محدود به یک پارچه یا پتو شده است و سرمایش یک‌جور غیرقابل‌تحمل است و گرمایش هم یک‌جور دیگر کلافه‌کننده است. چهاردیواری‌هایی که اسم‌شان خانه است اما هیچ شباهتی به مفهوم واقعی یک خانه ندارد؛ خانه‌هایی که خانواده‌هایی با چند فرزند در همان به اصطلاح خانه زندگی می‌کنند. اما ماه رمضان امسال فرصتی شده است برای این‌که گروه جهادی راه نور، دست روی معضل اساسی این روزها بگذارد و برای رفع و رجوع آن قدم بردارد؛ معضل خانه و سرپناه که برای بسیاری از افراد در این روزگار دغدغه شب و روزشان شده است. امید باباخانی، یکی از اعضای گروه جهادی راه نور از راه‌اندازی پویش سقفی برای همه مردم می‌گوید که قرار است بگردد و خانواده‌هایی که در اطراف تهران، سقف مناسبی بالای سرشان ندارند، پیدا کند؛ البته که کار سختی نیست و پیدا کردن کسانی که شب را بدون سقف یا با سقف‌هایی غیرمعقول می‌گذرانند کار یک روز گشت و گذار در همان کنار گوش خودمان و در حاشیه شهر است: «در این پویش که از ابتدای ماه رمضان امسال آغاز شده و قرار است که فعلا و شاید تا پایان سال ادامه داشته باشد، می‌خواهیم برای کسانی که خانه‌ای ندارند یا خانه‌شان غیرقابل سکونت است، سرپناهی معقول فراهم کنیم.» حالا قرار است آن چیزی را که شبه‌خانه است، به معنای واقعی خانه نزدیک کنند؛ سقف را سامان بدهند، در ورودی نصب کنند، به لوله‌کشی‌ها رسیدگی کنند و برای کسانی که اصلا جایی ندارند که حتی نیاز به تعمیر داشته باشند، خانه‌ای تهیه کنند. وی می‌افزاید: «قصد داریم با کمک‌های مردم و خیرین، مبالغی برای رهن چند خانه تهیه کنیم تا کسانی که شب را در جایی غیر از خانه خودشان صبح می‌کنند، بتوانند خانه و زندگی خودشان را داشته باشند.» این‌طور که معلوم است، پویش سقفی برای همه مردم در همین مدت زمان کوتاه و ماه رمضان به نیمه نرسیده هم جای خودش را بین اهالی خیر شهر پیدا کرده است؛ کسانی که در اولین قدم، کلید خانه‌های خالی خودشان را در اختیار اعضای این گروه جهادی گذاشته‌اند تا آن را برای سکونت خانواده‌ای که می‌شناسند مهیا کنند. اما باباخانی در لابه‌لای همه حرف‌هایش از رهن و بازسازی خانه، حتی از خرید خانه هم می‌گوید: «هیچ کاری نشد ندارد؛ فکر می‌کنم منابع مالی‌مان آنقدری بشود که بتوانیم برای چند خانواده، خانه‌هایی هرچند کوچک اما متعلق به خودشان بخریم.» و چه ماه رمضانی باشد برای خانواده‌هایی که زندگی‌شان در این ماه شکل و شمایلی دیگری می‌گیرد.

دوستی با دست خدا

قرار به رفاقت است اما مدلش فرق دارد. قرار است این ماه رمضان، رفاقت و صمیمیتی بین برخی از اعضای گروه‌های جهادی و ساکنان مناطق مستضعف شکل بگیرد که ادامه‌دار باشد؛ آنقدر که پای درد دل‌های همدیگر بنشینند و جهادی‌ها بدانند که جای خالی چه چیزی در بین‌شان احساس می‌شود تا آن را پر کنند. در واقع گروه جهادی منهای فقر و چند بنیاد خیریه و موسسه حمایتی دیگر در ماه رمضان امسال با همدیگر همراه و همقدم شده‌اند که طرحی مشترک با عنوان دست خدا را پیش ببرند. پویشی کاملا مردمی که همه تمرکزش را بر فعالیت‌های فرهنگی گذاشته است و قرار است ماه رمضان امسال را در یک منطقه مشخص بگذراند و با اهالی آنجا معاشرت کند؛ معاشرتی کمی فراتر از حال و احوال معمول. این‌طور که مشخص است تهیه و توزیع افطاری و گذراندن وقت افطار تا سحر با اهالی منطقه‌ای در حاشیه تهران، بهانه‌ای برای فعالیت‌های فرهنگی بعدی این گروه‌های جهادی است؛ فعالیت‌هایی مثل نیاز به مشاوره‌های خانوادگی و اعتقادی تا خدمات پزشکی.

انجام فعالیت‌های پرورشی با بچه‌های خانواده‌ها و رسیدگی به نیازهای مادی و از آن مهم‌تر معنوی‌شان. یک طرح جامع و کامل که قرار است در ماه رمضان با نیازهای اهالی آشنا بشوند و در دیگر ماه‌های سال برای رفع این نیازها قدم بردارند و خب انگار راه را درست آمده‌اند و افطارهای ماه رمضان، بهترین فرصت برای آغاز چنین طرحی است. اما علیرضا کیا، مسؤول روابط‌عمومی گروه جهادی منهای فقر از طرح دیگر این گروه‌ها به موازات این فعالیت‌های فرهنگی‌شان می‌گوید؛ از ساخت خانه‌ای در یکی از روستاهای اصفهان که قرار است پروسه ساخت و سازش در همین ماه رمضان امسال تکمیل شود و به نتیجه برسد. آنها با دو دست، دو بار سنگین برداشته‌اند که به قول خودشان رمضان امسال بهترین فرصت برای به سرانجام رساندن آنهاست.

نان گرم سفره

زندگی+

گروه جهادی شهدا اما دست روی یکی از مهم‌ترین ارکان سفره افطار گذاشته است؛ نان. پخت و توزیع نان صلواتی و توزیع در مناطق محروم سراسر کشور بین خانواده‌های بی‌بضاعت، همه آن چیزی است که قرار است در طرح تنور دلگرمی این گروه و در طول ماه مبارک رمضان امسال اجرایی شود؛ اتفاقی که با این‌که شاید حرکت نویی نباشد و احتمالا بارها و بارها با چنین اتفاقی در نانوایی‌ها مواجه شده باشیم اما همچنان تازه است و در ماه رمضان بیشتر از هروقت دیگری دلنشین است. در این طرح رمضانه قرار است به همت و سعی خیرین، علاوه بر سهم خرید نان به برخی از نانوایی‌ها پرداخت شود؛ گاهی به اندازه پنج قرص نان و گاهی به اندازه پخت همه نان‌های یک تنور. علاوه بر این اعضای گروه هم پای کار آمده‌اند و در نزدیک‌ترین لحظات به اذان مغرب این نان‌های تازه تافتون و بربری و سنگک از تنور بیرون آمده را داغ‌داغ به دست نیازمندان مناطق محروم می‌رسانند که روزه‌شان را با نان گرم و تازه باز کنند.

یادداشت

حجت‌الاسلام روح‌ا... دوستی

کارشناس مذهبی

ماه عادت به خوبی‌ها

ممکن است گاهی پیش خودمان فکر کنیم که چرا ماه رمضان چنین معنویت و حال خوبی را برایمان به همراه دارد؟

چرا همه کارهای خوب در این ماه انجام می‌شود و چرا رمضان بهترین فرصت برای دستگیری از همنوعان است؟ شاید یکی از بهترین پاسخ‌ها برای این سوال، مراجعه به صحیفه سجادیه و خواندن دعای چهل و چهارم امام سجاد(ع) است؛ دعایی که حضرت در آن چنین مضمونی را گوشزد می‌کنند که ما در این ماه علاوه بر این‌که روزه می‌گیریم و از خوردن و آشامیدن پرهیز می‌کنیم، اعضا و جوارح‌مان هم روزه است.

در این ماه باید حواس‌مان به نمازهایمان هم باشد؛ نه نمازهای معمولی و از سر رفع تکلیف بلکه نمازهایی با خلوص نیت و توجه کامل به معبود. امام سجاد(ع) در این دعا می‌فرمایند که در این ماه حواس‌تان به خویشاوندانتان باشد، به فکر همسایه‌هایتان باشید.

حتی حضرت اشاره‌ای می‌کنند که در این ماه بهتر است توجه ویژه‌ای به کسانی که در حق ما ظلم کرده‌اند هم داشته باشیم؛ آنقدر که با کسانی که با ما دشمنی کرده‌اند هم مدارا کنیم.

اما همه اینها چه مفهومی دارد؟ فرازی از این دعا چنین مضمونی دارد که رفتارهای من در این ماه باید تمرینی باشد برای انجام آنها در باقی روزهای سال؛ درواقع ماه رمضان نقطه شروع عجیبی برای انجام رفتارهای نیک و ریشه‌کردن آنها در وجود آدمی است تا بتوانیم آنها را در دیگر روزهای پیش‌رو تکرار کنیم. فکرش را بکنید! وقتی در ماه رمضان خواب انسان عبادت باشد، باقی اعمالش چه حکمی دارد؟

در واقع به نظر من این جمله به این معنا نیست که روزهای این ماه عزیز را به خواب بگذرانیم بلکه این معنا را در خودش دارد که هر قدمی که در این راه در جهت خیر و نیکی برداریم، ثواب و پاداشی بسیار فراتر از آن چیزی که فکرش را می‌کنیم، برایمان خواهد داشت.

آنقدر که شاید بشود ماه رمضان را چنین تعبیر کرد که در این ماه، می‌توانیم با یک تیر چندین و چند نشان بزنیم؛ پس چه بهتر که کمک به همنوعان، سر زدن به خویشان، دستگیری از نیازمندان، خدمت به والدین و هر عملی را که خیرش بر ما واضح و روشن است در این ماه مبارک انجام بدهیم تا در دیگر ماه‌های سال به انجام آن عادت کنیم. چه مبارک ماهی است این ماه رمضان.